

m.v. Der kan være tale om programmer, der gennemføres alene i Industriministeriets regi. Som eksempel kan nævnes det 3-årige program for netværkssamarbejde mellem virksomheder, der blev iværksat i 1989. Det kan også være programmer, som finansieres og gennemføres af flere ministerier i et koordineret samarbejde. Et eksempel herpå er det 5-årige materiale-teknologiske udviklingsprogram.

Andre aktiviteter vil have en mere vedvarende karakter, hvor der på det givne område gennemføres en indsats, som til stadighed justeres i lyset af aktuelle behov og udviklingstendenser. Eksempler herpå er tilskud til videnopbygning i de godkendte teknologiske serviceinstitutter og tilskud til industrielle samarbejdsprojekter.

I den under de almindelige bemærkninger punkt 4 omtalte 6 måneders gennemgang af de eksisterende aktiviteter vil der blive lagt vægt på at opnå en større ensartethed – og dermed gennemsigtighed – med hensyn til ansøgningsprocedure, ansøgningssskema, opstilling af budgetter, tilbagebetaling o.s.v., således at der så vidt muligt findes de samme regler på tværs af alle ordninger.

Industriministeren bemyndiges efter forslaget *stk. 3* til at fastholde det nugældende princip om tilbagebetaling af den ydede finansiering og at fastsætte regler herfor. Tilbagebetaling omfatter midler ydet i henhold til *stk. 2*, nr. 1-4. Reglerne om tilbagebetaling vil som udgangspunkt angå projekter, der bliver en forretningsmæssig succes. Der kan i særlige tilfælde gøres undtagelse fra hovedreglen om tilbagebetaling, f.eks. for tilskud under en vis størrelse eller for tilskud til projekter af prækompetitiv karakter. Hvis en virksomhed, institution m.v., hvortil der er ydet tilskud, ophører, afhændes, udlejes eller tilsidesætter vilkår for tilskuddet, kan det endvidere bestemmes, at tilskuddet helt eller delvis skal tilbagebetales.

Til § 4

Den væsentligste forenkling af erhvervsfremmestyret, som foreslås, består i, at alle hidtidige råd, udvalg og bestyrelser, der henhører under Industri- og Handelsstyrelsen, erstattes af to råd, et Erhvervsudviklingsråd og et Eksportfremmeråd. Fælles for de to råd nedsættes et Bevillingsudvalg. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at lade forslaget omfatte eksportkreditordningen, der henhører under Eksportkreditrådet.

Erhvervsudviklingsrådet, der nedsættes i henhold til *stk. 1*, erstatter Teknologirådet. Det rådgivende udvalg for statstilskud til produktudvikling, Udviklingsfondets bestyrelse, Formidlingsrådet, Egnsudviklingsrådet, Produktivitets- og Konsulentudvalget, Statens Teknisk Prøvenævn og Statens Metrologiråd.

Eksportfremmerådet, der ligeledes nedsættes i henhold til *stk. 1*, overtager i det væsentlige det nuværende Eksportfremmeråds opgaver.

Rådernes primære opgave bliver rådgivning, analyse og forslag inden for deres respektive områder til fremme af erhvervsudviklingen.

Erhvervsudviklingsrådet og Eksportfremmerådet får herudover kompetence til at træffe konkrete afgørelser inden for deres respektive områder, jf. §§ 5 og 7, i det omfang kompetencen ikke er henlagt til Bevillingsudvalget, jf. *stk. 2* og § 9, *stk. 1*. Bevillingsudvalget får til opgave at behandle alle sager vedrørende medfinansiering af projekter og aktiviteter hos virksomheder, enkeltpersoner, brancher, foreninger, institutioner og offentlige myndigheder samt opgaver i øvrigt, som de to Råd finder det hensigtsmæssigt, at Bevillingsudvalget varetager.

Ligesom under de nugældende ordninger varetages sekretariatsfunktionen for Rådene og Udvalget af Industri- og Handelsstyrelsen, jf. *stk. 3*. Lovforslaget indeholder bestemmelser om, at Bevillingsudvalget og Erhvervsudviklingsrådet kan henlægge sager til Industri- og Handelsstyrelsen, således som det allerede i dag finder sted i vidt omfang.

Der kan være behov for, at Rådene for at sikre det faglige islæt i deres arbejde nedsætter et fagligt udvalg med rådgivende opgaver, evt. således at sammensætningen og de faglige opgaver ændres efter behov. Behovet for et sådant fagligt udvalg må afklares nærmere af Rådene efter konsultation med industriministeren. Behovet for et fagligt udvalg bør afvejes over for grundtanken i forenklingen, som er en reduktion i antallet af råd og udvalg, og synspunktet om, at rådsmedlemmer ikke skal deltage i det egentlige sagsforberedende arbejde. Hertil kommer, at Rådernes kompetence ikke bør kunne delegeres til enkeltmedlemmer, idet den bredde og afvejning af synspunkter, som Rådernes sammensætning afspejler, herved går tabt. Der bør derfor ikke være personsammenfald mellem Råd og fagligt udvalg.

Det vil være naturligt, at Industri- og Handelsstyrelsen i forbindelse med tilrettelæggelsen og administrationen af nye initiativer opfordrer erhvervsfolk og andre relevante parter til at deltage i programkomiteer, projektudvalg o.lign. Der lægges vægt på, at der herigennem holdes en meget tæt kontakt til de forskellige målgrupper i erhvervslivet, som de enkelte erhvervsfremmende foranstaltninger retter sig imod.

Til § 5

Erhvervsudviklingsrådets kompetence er fastlagt i *stk. 1* og *stk. 2*. Fastlæggelse af Erhvervsudviklingsrådets opgaver i denne bestemmelse, og tilsvarende Eksportfremmerådets opgaver i § 7, *stk. 1*, er ikke eks-